

csak tagsági igazolvánnyal lehet majd belépni. A tagsági igazolványt minden iparos díjmentesen megkapja az ipartestület hivatalos helyiségében. A közgyűlés ezután kisebb fontosságú adminisztratív ügyeket tárgyal.

SZINHÁZ, MŰVÉSZET

Színházi műsor:

PÉNTEKEN: *Orfeusz a pokolban*, operett.

SZOMBATON: *Limonádé ezredes*, bohózat. Bemutató.

VASÁRNAP ESTE: *Limonádé ezredes*, bohózat.

HÉTFŐN: *Limonádé ezredes*, bohózat.

KEDDEN: *Limonádé ezredes*, bohózat.

SZERDÁN: *Limonádé ezredes*, bohózat.

CSÜTÖRTÖKÖN: *Faust*, dráma.

PÉNTEKEN: *Faust*, dráma.

SZOMBATON: *Bőregér*, operett.

A kritika elnézése.

II.

(Saját tudósítónktól.) Nálunk a kérdés így alakul állítással: „Kritikánk elnéző, léha; szükség volna már komoly, szigorú kritikára.“ És minthogy nálunk a színház abszorbeálja azt az érdeklődést is, amely a könyvet illetné meg, tehát mindenekelőtt, kifejezetten a napisajtó színházi kritikájára jár rá a rud. Azt mondják róla: vannak a magyar színházi kritikások közt olyanok is, akiknek a szava figyelmet érdemel, de az egész színházi kritika megbízhatatlan. Az egyik kritikust a barátság, a másikat az érdek tartja vissza attól, hogy mindig kimondja az igazat; kevesebbet a barátság, többet az érdek, amely elnézést parancsol, mert „ma neked, holnap nekem.“ Nálunk ugyanis a szerepek minduntalan föleserülődnek; a színházi kritikus holnap drámairóvá s a drámairó ugyanekkor színházi kritikussá változik át; megtorolhatja a szigorúságot, viszonzhatja az elnézést és mindig erre gondolva: kéz, kezdet mos; a kéz egyebet se csinál, csak kezdet mos.

Ujabbán mind sürűbben hallani a panaszt, hogy a színházi kritika nem komoly, nem szigorú... és ujabbán minduntalan akadnak, egyre többen, minden poklokkal szembeszállni készülő, marcona legények, kik a színházi kritikában nem találva meg a kellő szigorúságot, maguk vállalkoznak rá, hogy ezt a hiányt pótolni fogják és fogadkoznak, hogy ők így meg úgy, agyba-főbe meg fogják mondani az igazat az egész világnak.

Ezek a Herkulesek aztán azt a csodát hajtják végre, hogy miután villámló tekintetükkel megfenyegették Augiás minden Panamáját, miután hosszasan készülődtek és reggeli imádságul még egyszer elmondták, hogy ők most az Igazsággal fejbe fogják kollintani a Glóbust; ez után a nagy nekifohászódás után a hangjuk egyszerre csak kegyelmessé érzékenyül, aztán nyájassá válik és végül jóakaratu vállveregetéssel dicsérik meg a legutóbb előadott igen-igen gyöngécske szindarabot. Hatalmas öklükkel rettentően nagyot ütnek egy kis bolha mellé, a mely vigan ugrik el.

A színházi kritikára bizonyára nem egy gyöngeséget lehet rábizonyítani, — ha nem is annyit, amennyit sok más nagyváros napisajtójának a színházi kritikájára, mert a miénknek van egy-két olyan jótulajdonsága, amelyet nem mindenütt találni meg, — de megvan-e csakugyan az a hibája is, hogy nem fogja fel eléggé komolyan a hivatását, s egyrészt ebből a léhaságból, másrészt pajtáskodásból vagy érdekből, lazán teljesíti a kötelességét, nem elég komoly, nem elég szigorú? Csakugyan hibája-e, hogy nagyon elnéző?

Ezt nem lehet rábizonyítani. Akkor volna elnéző, ha elhallgatná a hibákat, amelyeket bizonyára észrevesz, hogy úgy bírálma, ahogy magunkat szoktuk bírálgatni, tulságos becset tulajdonítva annak, ami a munkában jobb és szándékosan nem említve azt, amit elhibáztunk, szóval: megfelejtkezni iparkodva a gyöngéinkről s csak arról emlékezve meg, amivel dicsekedni lehet. Hogy mindig akadt ilyen „bírálat“ is, azért nem lehet magára az egész kritikára rásütni ezt a vétkes mulasztást, mert a kritikának mindig voltak egyes olyan képviselői — s rendszeren ezek voltak többségbe, — akik nem hallgatták el azt, amit észre kellett venniök. Ha valaki elvégezné azt az ellenőrző munkát, hogy nemesak újabb drámairodalmunk minden egyes produktumát olvasná el, hanem a róluk szóló egykoru bírálatokat is, csak kritikánk éberségét, figyelmességét és a kifogásolásban való nagy buzgalmát állapíthatná meg és azt, hogy e tekintetben a színházi kritikánk erkölése nem változott. Inkább az ellenkező hibát lehetne rábizonyítani: a kicsinyesség gyakoriságát, a ridegséget, egyes esetekben a meg nem okolható kiméltlenséget is.

Ma se lehet állítani, hogy az eredeti szindarabokról, a francia drámairodalomról, meg a klasszikusokról csak dicséradákat lehet olvasni a mi színházi kritikánkban, mert ha ilyenek is találkoznak, mindig megszólal kritikánkban mindezekről a legszigorubb bírálat is és nem egy magyar drámairó inkább kegyetlenségről panaszkodhatnék, némi joggal. Csak éppen a külföldi darabok egy részével szemben tanusít kritikánk tulságosnak látszó gyöngédséget, de ez a tulságos gyöngédség se elnézésből ered, hanem nagyobbára német cipőben járó kritikánk egy olyan elfogultságából, amelytől még nem tudott eléggé szabadulni.

* **Nagyváradon és Szegeden.** Szeged ugyebár, nagyobb város, mint Nagyvárad. Hogy lehet az, hogy Nagyvárad némely tekintetben mégis nagyobb város, mint Szeged? A találós kérdésre most nem felelünk, csupán följegyezzük, hogy a Körös-parti Párisban ma este nyitották meg a Bonbonniérekabarét. Egyik nagyvárad lap meg is jegyzi, hogy „Három hónapig szomjazott Nagyvárad publikuma a kabaré után. Valóban azt hittük már, hogy a telet kabaré nélkül kell keresztül élni. A rossz jóslás szerencsére nem vált be, mert az artista-világ egyik tehetséges és agilis tagja: *Faragó Jenő* vállalkozott arra, hogy a Bonbonniéret új életre keltse. Meg vagyunk győződve róla, hogy a publikum hálásan fogja ezt a vállalkozást viszonzni.“ És zsufozt közönség volt a kabarében. Ugyanakkor a Szigligetiszínházban is. És Nagyváradon már ott tartanak, hogy nívós előadást tartanak a kabarében is, sőt a színházban is. Nálunk? Szegeden — ugyebár — kitörne a háboru, ha arról volna szó, hogy kabaréelőadást engedélyezzenek, amikor a színházban is játszanak.

* **Klasszikus est.** Nagybecskereken, ahol a délvidéki szintársulat most tölti szezonját, a közönség méltányoló pártfogása mellett kerülnek színre különbnél-különb irodalmi remekek. Tegnap este például a „Kényeskedők“ és előtte a „Regényesek“ volt műsoron. A közönség meleg pártfogással méltányolja a délvidéki szintársulat dicséretes ambícióit, amelyekről példát vehetnének a nagy vidéki városokban, a többi között Szegeden is.

* **Limonádé ezredes.** A színházi iroda jelenti: A legújabb operett-slágernek, *Limonádé ezredesnek* próbáival teljesen elkészült a színház. A címszerepben *Solymossy Sándor* új oldaláról mutatkozik be. Egy ezredes játszik, aki arról híres, hogy tíz éven át csak Limonádét ivott. Egy ifju lump herceg aztán, akit megjavítás végett biznak a kezére, egy pezsgős mulatságon leitatja az ezredes, sőt a lányát is feleségül kapja. Ez a pompás jelenet fénypontja a darabnak, en-

nek volt mindenütt legnagyobb sikere. Itt énekelik (Oláh Gyula és a tisztikar) a híres Maresa-kuplét, amely országos népszerűségre jutott rövid idő alatt. Déry Rózsi, Antal Erzsi, Miklósy Margit, Körmeny Ilona, Heltai Olga, Szücs Irén, Kállay Margit, Heltai Jenő, Szathmáry, Mihó, Ungvári, László és Lebeda mind kacagtató szerepeket játszanak.

* **A délvidéki szinikerület.** *Dellimanits* Lajos torontáli főispán, a délvidéki szinikerület választmányának elnöke a szinigazgató-választás megejtése végett november 3-ára Nagybecskerekre hívta össze a választmányban szavazattal bíró városok képviselőit.

* **Legjobb színházi cukorkák** **Lindenfeld Bertalan Első szegedi cukorkagyárában, Kárász-utca 8. szám alatt kaphatók.**

Közös miniszteri értekezlet. A közös külügyminisztériumban tegnap délután öt órakor közös miniszteri értekezlet volt, amelyen részt vettek *Berchtold* gróf közös külügyminiszter elnöklésével *Bilinszki* lovag közös pénzügyminiszter, *Auffenberg* lovag hadügyminiszter, *Lubács* László és *Stürgkh* miniszterelnökök, *Teleszky* János dr és *Zaleszki* lovag pénzügyminiszterek, *Beöthy* László és *Schuster* lovag kereskedelmi miniszterek; a jegyzőkönyvet *Hoyos* gróf követségi tanácsos írta. A közös miniszteri értekezlet éjjel negyed tizenegy órakor ért véget.

Mint félhivatalosan jelentik, a közös miniszteri értekezleten, amely a *boszniai vasutak kérdésével* foglalkozott, több tekintetben megegyezés létesült. A még függőben maradt kérdéseket, amelyeket a tegnapi miniszteri értekezleten nem intéztek el, újabb, e hónap utolsó napjaiban tartandó közös miniszteri értekezleten intézik el; ez a közös miniszteri értekezlet lesz hivatva megtenni a delegációk novemberi ülészakára vonatkozó készülődéseket.

— **Kombináció.** Az *Uj Hirek* című fővárosi újság tegnap hosszadalmas politikai nyilatkozatot közölt, amelyben *Kabos* Ferenc munkapárti képviselő, a képviselőház volt alelnöke élesen elítélte a kormány és Tisza István viselkedését, de súlyos kritikát mondott egyebek közt Návay Lajos és Andrassy Gyula politikai magatartásáról is. Az egész közleményen az első szempillantásra megérezett, hogy tartalma képzelődés és visszaélés. Ezt tegnap meg is írtuk. Ma aztán kiderült, hogy tényleg koholt az egész, ugyanis az állítólagos interjú szerzője *Vécsei* Marcell maga volt az, aki az arra illetékesek cáfolata előtt sietett kombinációinak nyilvánítani a Kabos szájába adott nyilatkozatot.

A DÉLMAGYARORSZÁG TELEFON SZÁMAI:

SZERKESZTŐSÉG: 305.
KIADÓHIVATAL: 81.

NEMENYINÉ FOGMŰVESTER ME

Kárász-utca 6a. sz.

alatt létezik. Készít mindenféle fogmunkákat kaucsukban és aranyban. Vidékiek 24 óra alatt lesznek kielégítve. - Bármilyen javítás hat óra alatt elkészül.